Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018. új folyam VII. (XXVII.)

29. szám

Áldott karácsonyt kívánunk!

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2018. új folyam VII. (XXVII.)
29. szám

Karácsonyi öröm	1
III. Nagytemplomi Jótékonysági Bál	3
Lélekben közel	7
Konfirmáltunk – felnőttként	9
A Mikulás idén is ellátogatott Baba-Mama Klubunkhoz	13
Gyermekek karácsonya	16
„...erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében”	18
Megérkezés	19
Iskolatársak	20
Mi változott a Reménysugárban?	21
Immánueles fiatalok a Karakterben	23
Szüreti mulatság a Nyitott Ajtóban	24
Mikor az a csillag kigyúl…	26
Keresztelések, konfirmáció, házasságkötések, temetések	28

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 1500 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár” Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján 10, a hónap harmadik vasárnapján 8 és a hónap negyedik vasárnapján 18 órakor van. Minden hónap harmadik vasárnapján 10 órától *Tizenévesek istentisztelete* az Imateremben.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–17 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„…és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment…”
Mt 2,9

Karácsonyi öröm

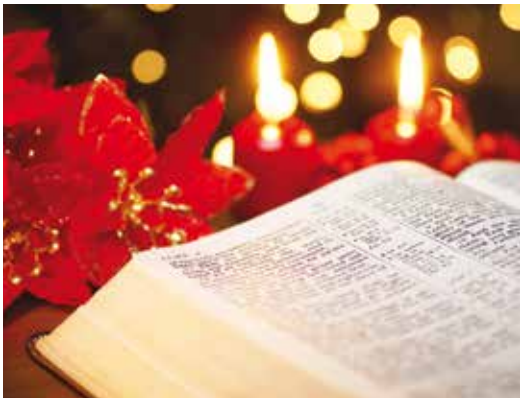

Vajon mi az, ami először eszetekbe jut, amikor meghalljátok ezt a szót: karácsony? Bizonyára sokan ezt mondanák: szeretet, békesség, a szent család tagjai: Mária és József és a kisgyermek, vagy boldog családi együttlét, nyugodt pihenés, egy-egy szép régi, gyermekkori emlék, ajándékozás, karácsonyfa, gyertyák, csillagszórók, szaloncukor, gazdagon terített ünnepi asztal és még bizonyára sok mindent fel tudnánk sorolni. A karácsonyi igékben többször előfordul ez a szó: öröm. Az első karácsony eseményeitől elválaszthatatlan az öröm. Amikor a karácsonyi történeteket olvassuk az evangéliumi leírásokból, akkor újra és újra kikerülhetetlenül előbukkan ez a gazdag tartalmú szó: öröm.

„Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük.” Miért lehetett a napkeleti bölcseknek nagy örömük? Mert meglátták a csillagot. Nem sajnálták az idejüket, a hosszú, bizonytalan úttól nem riadtak vissza, amelyet meg kellett tenniük.

Mit érthetünk meg a napkeleti bölcsek örömából? Fölfelé figyeltek. Nem a földre néztek, hanem fürkészték az eget. Sokan példát vehetnénk róluk! Nem lefelé nézni és a földi, elkeserítő dolgokat látni csupán, hanem lehet fölfelé is nézni. Lehet teljes lényünkkel odafordulni a menny történései, a mennyei dolgok felé. Az Isten ügye iránt legyünk érzékenyek, hogy meglássuk az ő vezetését. Nem csillaggal, csillagfénnyel vezet ma bennünket, hanem Lelke és Igéje által. De ez a vezetés talán sokkal konkrétabb, láthatóbb és érzékelhetőbb, mint ahogyan egykor vezette a napkeleti bölcseket azzal a csillagkonstellációval, amikor a zsidó és a király csillag, a Jupiter és a Szaturnusz találkozásakor hatalmas fényjelenség hívta fel a figyelmet az Üdvözítő érkezésére, a királyok Királyának, az uraknak Urának a születésére.

Ne csak örömteli ünnepeket kívánjunk egymásnak, hanem feltámadott Urunk jelenlétében túláradó, nagy öröm töltse be szívünket. A tárgyi dömping csökkenti az örömöt. Pedig *„olyan szüksége van az embernek az örömre, mint a növénynek a napfényre.”* Adja Isten, hogy az ünnep óráiban és egész életünkben a

karácsonyi örömöt tovább adó, azzal sokakat örömre derítő életet éljünk!

Ez a túláradó öröm jellemezte azoknak az embereknek az életét, akik az első karácsonykor láthatták Jézust. Ez az öröm töltötte be Mária szívét. Ezzel az örömmel vette karjaiba *„az igaz és kegyes"* Simeon a gyermek Jézust, akiben meglátta Isten ígéreteinek a beteljesedését. Ezt a nagy örömöt hirdette az angyal a pásztoroknak. Ennek a nagy örömnek az volt az egyetlen forrása, hogy megszületett Jézus, akiben velünk van az Isten. Jelenléte elveszi az örömtelenséget és túláradó, nagy örömmel ajándékoz meg. Ha Ő nincs velünk, akkor nem is lehet igazi és tartós örömünk. Így fogalmaz az egyik hazai teológusunk: *„Életünk Isten-nélkülisége és életünk öröm-nélkülisége pontos egyensúlyban van, egyenes arányban áll egymással."* Van okunk örülni: megszületett a Megváltó, az Úr Jézus a Dávid városában.

Így legyen nagy örömünk ezen a karácsonyon is!

Vad Zsigmond esperes-lelkipásztor

III. Nagytemplomi Jótékonysági Bál

Immár harmadik alkalommal, 2018. november 24-én tartotta a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség a már hagyománnyá vált jótékonysági bálját a Lovarda Kulturális és Konferencia Központban, melynek fővédnökségét idén is dr. Fekete Károly Püspök Úr vállalta.

Mint az elmúlt két évben, idén is komoly előkészítő munkával és nagy izgalommal végezte a felkészülést a szervezőbizottság, melynek idén én is tagja lehettem. Rendszerint hosszas megbeszélések előzik meg a bál kedvezményezettjének, a dekorációnak és az est hangulatát meghatározó műsorelemeknek kiválasztását – nem volt ez másként most sem.

Nagy örömünkre a szervezőbizottság úgy döntött, hogy az idei jótékonysági bál bevételéből a Múzeum utca 2. szám alatt működő Nyitott Ajtó Szociális Központot támogatja.

Őszinte lelkesedéssel és várakozással töltött el bennünket, hogy már a bál első meghirdetését követően rohamosan fogyni kezdtek a belépőjegyek, és ekkora érdeklődésre tarthatunk számot.

Erőfeszítéseink nem voltak hiába, hiszen a meghirdetett napra lelkes csapatunk és önkéntes segítőink aktív részvételével minden a helyére került és az alkalomhoz méltó módon várhattuk a vendégeket, akik asztaluknál örömmel üdvözölték régi ismerőseiket, és kötöttek új barátságokat.

Püspök Úr és Esperes Úr bevezető gondolatai után Kiss Ilona intézményvezető köszöntötte a megjelenteket, és beszédében kiemelte, hogy ellátottaink főként idős, egyedül élő, mozgásában korlátozott emberek, valamint sérült, fogyatékkal élő gondozottak, akiknek az akadálymentes közlekedés elengedhetetlen ahhoz, hogy a Nyitott Ajtó közösségének megtartó és megerősítő erejét átélhessék. De beszélt azokról is, akiknek már nincs lehetőségük a közösség intézményes keretek közötti megélésére és otthonukban szorulnak segítségre. Szavait alátámasztották a kivetítőn megjelenő képsorok, melyek láttán többen könnyeinket töröltük a teremben. Beszámolt arról is, hogy az intézmény életében komoly változások várhatóak,

hiszen felújítási munkálatokba kezdtek, és az intézmény eddigi alsó épületrészéből a felette átalakított épületrészbe költöznek, így reménység szerint jövő év tavaszára nemcsak külsőleg, hanem belsőleg is megújulhat az intézmény, és a jótékonysági bál keretében befolyt támogatást egy, már az új épületbe beszereltetni kívánt lépcsőlift megvásárlására kívánják fordítani.

A báli hangulatot a jó társaság mellett a fellépők is megalapozták. A Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola, a Debrecen-Bánki Református Általános Iskola lelkes és tehetséges tanulói és a méltán elismert Cactus Country Club műsora után az igazi talpalávalóról

a Csá-Beat Zenekar gondoskodott. Nagy izgalommal várta mindenki a tombolasorsolást, melyen nagylelkű felajánlóink jóvoltából több mint száz ajándéktárgyat és utalványt sorsolhattunk ki.

A résztvevők nemcsak a nyeremények örömével, hanem az együtt elköltött vacsora, valamint a közös tánc, vidám hangulat és nem utolsó sorban a nemes célért való együttes fellépés emlékével térhettek haza otthonaikba, azzal a szép reménnyel, hogy Isten kegyelméből jövőre, 2019. november 16-án újra találkozunk új célért, a szórakoztató kikapcsolódásért és a közösségi élményért.

Végezetül a Nyitott Ajtó közössége tagjának, *Salánki Sándorné*nak az alkalomra íródott versével búcsúzom:

„Református bál immár harmadjára,
A rendezvényen is rajta van Isten áldása.
Nemes célért adakoztak a megjelent vendégek,
Hogy vigadva is újra segítsenek.
A közösség is hozzájárult ahhoz, hogy gyűjtsenek,
Isten áldó szeretete övezze életüket.
Megköszönve a cél segítőit,
Isten jóságos áldása kísérjen mindenkit."

Molnár Marianna,
a báli szervezőbizottság tagja

Lélekben közel

Látogatás a Myers Park-i testvérgyülekezetben

Vannak olyan barátaink, akikkel nincs lehetőségünk gyakran találkozni, mégis fontos helyük van a szívünkben és meghatározó szerepet töltenek be az életünkben. Gyülekezetünk életében 20 éve ilyen barátként van jelen az amerikai Myers Park-i Presbiteriánus gyülekezet. 2017. október 31-én velünk ünnepeltek a Nagytemplomban, idén októberben pedig Charlotte-ban lehettünk együtt.

Dr. Hodossy-Takács Előd, külügyi bizottságunk tagjával és Szász Barnabás presbiterünkkel 10 napot töltöttünk amerikai testvéreinknél, ahol egymás hite által épülhettünk, betekintést nyertünk a gyülekezet hétköznapjaiba és missziós tevékenységeibe. Együtt vettünk részt Bibliaórákon, istentiszteleten, közösen szolgálhattunk és beszélgettünk a jövőbeli közös tervekről. Többek között felmerült ötletként, hogy indítanunk kellene angol nyelvű bibliaórákat, vagy akár az istentiszteleteken a tolmácskészülékeink segítségével fordíthatnánk az igehirdetés szövegét idegen nyelvű gyülekezeti tagjaink számára.

Megtapasztaltuk azt, hogy Isten által van lelki közelség a fizikai távolság ellenére. Látogatásunk végén a testvérgyülekezeti tagokkal hálát adtunk a megelőző évek áldásaiért és azért imádkoztunk, hogy Isten továbbra is építse és mélyítse kapcsolatunkat.

Tóth Dorottya Tünde beosztott lelkész

Konfirmáltunk – felnőttként

Idén ősszel is elindította a felnőtt konfirmáció előkészítő foglalkozásokat a Nagytemplomi gyülekezet, amely december 9-én a 10 órai istentiszteleten zárult az ünnepi konfirmációval.

A felkészítést Tóth Dorottya Tünde tartotta. Már egy éve ért bennem a gondolat, hogy szeretnék bizonyságot tenni a hitemről, így nagy várakozással tekintettem az előttem álló hetekre. Tizennégyen jelentkeztünk: a felkészítés elején megismerkedtünk egymással és Dóri lelkes tanításaival. Annak ellenére, hogy igen vegyes összetételű csapat jött össze, hamar megtaláltuk a közös hangot. Ahogy haladtunk előre az időben, igazi összetartó közösséggé formálódtunk, megnyíltunk és őszintén beszéltünk örömeinkről, gondjainkról és időnként

igen embert próbáló élethelyzeteinkről egyaránt. Beszéltünk arról, hogy ezek mit jelentenek a hitünkben, mit mond ezekről Isten Igéje. Megosztottuk egymással a gondolatainkat, így igen vidáman telt az együtt töltött idő.

Megismertük a Heidelbergi Kátét és azt, hogy mit is jelent reformátusnak és Jézus Krisztus követőjének lenni. Most, hogy véget ért ez a szakasza az életünknek, vegyes érzelmeink vannak. Sajnáljuk, hogy befejeződött a rendszeresen együtt töltött idő, de öröm tölti el a szívünket, hogy bizonyságot tehettünk hitünkről. Most keressük a folytatás lehetőségét, hogy a későbbiekben is megmaradjon a csoportunk.

Sasné Miskolczi Tamara Nelli
felnőtt konfirmandus

A felnőtt konfirmandusok megáldása

10 éves
a Magyar
Református
Egyház

Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!

2019. május 17–18., Debrecen

ÚJÉVI HANGVERSENY

2019. január 1. 16:00

Református Nagytemplom

A Kodály Kórus hagyományos, ünnepi hangversenye az új esztendő első napján.

Közreműködik: Kodály Kórus Debrecen (karigazgató: Szabó Sipos Máté)

Vezényel: Kabdebó Sándor

A belépés Debrecen Város támogatásával ingyenes.

Kodály Kórus
DEBRECEN

„Engedjétek hozzám jönni
a gyermekeket…”
Mt 19,14

A Mikulás idén is ellátogatott Baba-Mama Klubunkhoz

Isten iránti hálával emlékszem vissza a december 8-án tartott Édesanya-gyermek Klub Mikulás ünnepségére, amely a Kölcsey Ferenc Református Általános Iskolában került megrendezésre. Évről évre egyre több gyermek és szülő vesz részt ezen az ünnepségen. A gyerekek számára elsősorban a Mikulással, az édesanyáknak pedig a rég nem látott egykori klubtársakkal való találkozás okoz nagy örömöt.

Sajnos ez a tél sem könnyítette meg a Mikulás dolgát, a „hull a pelyhes fehér hó” az idén elmaradt, de a Télapó szánja mégis megérkezett hozzánk. Az iskola auláját ezen a szombaton betöltötte a várakozó gyermekek nevetése, kacagása, vidámsá-

ga. Az ünnepséget Vad Zsigmond esperes-lelkipásztor köszöntője nyitotta meg. Miután az előtér megtelt sok finomsággal, a kézműves sarok vidám rajzokkal, nem maradt más hátra, mint az éneklés. Jól ismert Mikulás váró, köszöntő dalocskák hangzottak el, gitáros kísérettel. Nem könnyű dolog ennyi kicsit egy helyben tartani, de mindenki tudta, hogyha egész évben nem is sikerült olyan jól ez a szépen viselkedés meg 'szót fogadás', akkor most mentsük a menthetőt, mert a Mikulás mindent lát. Miután a Télapó megérkezett, mindenki elcsendesült a teremben, és csak akkor kezdődött ismét a mocorgás, amikor az ajándékok kiosztása megkezdődött. Zacskó csörgés, csoki bontogatás, és a felismerés: *„Nincs virgács, nektek sincs? Mégiscsak jók voltunk"*.

Miután mindenki kézhez kapta a piros csomagot, csoportkép is készült. A Mikulás pedig elsuhant a szánjával, és csak a messziről csilingelő száncsengő hangja maradt utána. Ez a pár perc valóság elég ahhoz, hogy a következő egy évben a képzelet szánján repülve emléke tovább éljen, s évről évre a gyerekek újra visszavárják a jóságos ajándékozót.

A találkozó további részében tudtunk egy kicsit beszélgetni, ismerkedni. A gyerekek folytathatták a kézműveskedést, rajzolást és a közös játékot. A Debreceni Református Kollégium Óvodájának köszönhetően egy árny-bábjátékot is megnézhettünk, az Osztozkodik a róka című előadást. A kislányomat nagyon elvarázsolta, azóta itthon is eljátszottuk.

Van egy küldetése is a Mikulás ünnepségünknek: minden évben felajánlásokkal próbáljuk néhány rászoruló család életét egy kicsit könnyebbé, örömtelibbé tenni. Reméljük, idén is sikerül egy kicsit szebbé tennünk néhány karácsonyt.

Köszönjük szépen a szervezők, és a segítők munkáját. Mindenki nagyon jól érezte magát!

Horváthné Juhos Enikő
Édesanya-gyermek klub tag

Gyermekek karácsonya

A karácsonyt megelőző adventi időszak minden gyermek számára izgalmas és várakozással teli. Lelkesen készülnek az ünnepre az iskolákban és családjuk körében, valamint a gyülekezet közösségében. Nagy öröm számomra, hogy ezzel az őszinte lelkesedéssel kezdhettük el a készülést a már hagyománnyá vált gyermekek karácsonyi alkalmára. Már hetekkel korábban elkezdődtek a próbák, hogy az ünnepség napjára minden szépen a helyére kerüljön.

A próbák jó hangulatban teltek el, és egyre nagyobb izgalommal várták a gyermekek az ünnepség kezdetét. December 16-án délután a Kollégium Díszterme megtelt csillogó szemű gyermekekkel, karácsonyra készülődő családtagjaikkal és lelkes segítő gyülekezeti tagokkal. Jézus születésének a története

egy öreg juhász visszaemlékezésén keresztül elevenedett meg előttünk, aki felismerte életében, hogy a pásztorokról és a bölcsekről szóló történet nem egy kitalált mese, hanem arról az örömhírről szól, hogy aki rátalál Jézusra, annak az egész élete rendeződik és megváltozik.

A betlehemi történetet a tehetséges gyermekek szép zeneszámai és szóló énekei tették még különlegesebbé. Ezen az ünnepségen mondtunk köszönetet azoknak az önkénteseknek, akik ebben az esztendőben örömmel vállalták a gyermek-istentiszteletek tartását az óvodások és iskolások között. Istennek legyen hála ezért a szép ünnepi alkalomért és a mögöttünk álló, eseményekben gazdag esztendőért.

Szász Anna Boglárka beosztott lelkipásztor

„...erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében”

A gyermekek konfirmációi felkészítése gyülekezetünkben

Ebben az évben is meghirdettük gyülekezetünkben a gyermekek konfirmációi felkészítését, amelyet ezúttal 43-an kezdtek el október elején. A pünkösdig tartó felfedezőúton olyan gyermekek vesznek részt, akik szüleikkel együtt úgy döntöttek, hogy szeretnék megismerni az evangéliumot. Idén három csoportot indítottunk el, ezek közül kettő péntek délutánonként, egy pedig szombat délelőttönként tartja alkalmait. A csoportokat Káposztás Gábor és Molnár Szabolcs lelkészek vezetik. A tanulás mellett sok énekléssel, játékkal és csapatépítéssel igyekszünk formálni a közösséget, hogy a konfirmációi fogadalomtétel után is együtt maradhasson a csoport.

A felkészítésen résztvevő fiatalok nagy része iskolai keretek között is részesül hittanoktatásban, ezért a hitbeli alapok már felépültek az életükben, nekünk pedig az a feladatunk, hogy a Szentlélek segítségét kérve építkezzünk ezekre az alapokra, hogy Isten országának polgáraivá válhassanak. A felkészítésben az egész gyülekezet segítséget tud nyújtani, hiszen nem elegendő a csoportvezetők odaadása, szükség van az élő hitű gyülekezeti tagok imádságára is. Imádkozzunk azért, hogy a konfirmációi felkészítésben részt vevő gyermekek eljussanak Isten szeretetének megismerésére, befogadására, és gyülekezetünk tagjaivá válva meggyőző keresztyén életet élhessenek. Isten segítsen minket ebben!

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkész

Megérkezés

Ezzel a címmel rendeztük meg idei Adventi Ifis Hétvégénket a zempléni Óhután. Visszatérő vendégei vagyunk mind a településnek, mind a Hajdúvidéki Egyházmegye üdülőjének, ahol december 7–9. között 24 fővel vettünk részt.

A péntek estétől vasárnap délig tartó együttléttel az volt a célunk, hogy fiatalja inkkal együtt kiszakadjunk a hétköznapok sodrásából, és az advent lényegére tudjunk összpontosítani. A hétvége során igei alkalmakat tartottunk, de ezek mellett sok időnk jutott az éneklésre, és a sok vidámsággal járó játékok sem maradhattak el. Az időjárás nem kedvezett nekünk, mert végig ködös, esős napokban volt részünk, de ez sem tántorította el a csapatot attól, hogy két ízben is kisebb túrát tegyen egy-egy közeli célponthoz. Szállásunk ezúttal is biztos menedéket és megfelelő komfortot biztosított számunkra, amihez nagyban hozzájárult a közösségi térben elhelyezett kandalló is, amit – ahogyan a központi fűtés kazánját is – saját magunk fűtöttük az összehasogatott fahasábokkal.

Jó volt látni az ifisek vidámságát, az ige iránti érdeklődését, és azt, hogy a teljesen önellátó hétvégén mindenki kivette a részét a közös feladatok végzéséből. Úgy gondolom, hogy mindannyian sok-sok értékes élménnyel gazdagodtunk, amelyek segíthetnek bennünket abban, hogy felkészülhessünk a karácsonyi ünnepre.

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkész

Iskolatársak

A múlt hetekben jelentkeztem önkéntes munkára. Az eredeti elképzelésem szerint a karácsonyi levelek összeállításában vettem volna részt egy nagy csapatban dolgozva, de kiderült, hogy csak ketten leszünk Bessenyei Grétivel. A feladatunk az volt, hogy az adományos leveleket kellett az öntapadós címkéken szereplő címekkel felöltöztetni. (Van ennek a műveletnek valami hivatalos neve bikkfa-nyelven, de én azt képtelen vagyok megjegyezni). A kislány hamar megértette, hogy mi a dolgunk és hozzáláttunk a munkához. Mikor látszott, hogy ezt a munkát csak el kell kezdeni, utána szinte magától megy, beszélgetni kezdtünk. Én szokásom szerint bohóckodtam. Nagyokat nevettünk, mint két kamasz.

A sok fecsegés közben megemlítettem Grétinek, hogy mi iskolatársak vagyunk. A munkatársam nem tudta, ezen nevethet-e, aztán elhagyta a nevetést és gondolkozni kezdett. Kérdéseiből hamar kiderült, hogy a közöttünk lévő nagy korkülönbség zavarja. Hogyan lehetne egy majdnem 80 éves öregember, akit ő Tamás bácsinak ismer, az ő iskolatársa?

Elmeséltem, hogy hatvan évvel ezelőtt milyen volt Debrecennek az a része, ahol ma ő él és iskolába jár. A víztorony meg a Fényes udvar környéke egy régi temető helyén épült, de a Pacsirta utcán áll az épület, amibe én jártam. Most ő abba az iskolába jár. Igaz az én időmben egy egyszerű általános iskola volt. Az épület kívülről semmit sem változott, így mikor arra járok, a régi iskolám előtt megyek el. Lassan kifogyott a mesém és elvégeztük a kiszabott feladatot. A munka végeztével Gréti kiosont. Néhány perc múlva, amikor ketten jöttek vissza, kiderült, Őzné Vaszil Dórához ment valamit kérdezni. Dóri biztatta Grétit, hogy nekem tegye fel a kérdését.

Ő bátran megtette: Tamás bácsinak nem sértés, ha azt mondjuk: Öreg?

Nem! – hangzott a rövid válaszom. Majd folytattam: Még nem voltam negyven éves, amikor már ilyen fehér volt a hajam, mint most. Azóta a családban mindenki Öregnek szólít. Különben nem vagyok öreg, mert az idén az a fiatal, aki még nem töltötte be a 79 évet. Jövőre majd 80 év lesz ez a korhatár. A kislány gondolkozott egy kicsit, majd felderült az arca: Értem már! Tamás bácsi minden évben megemeli a korhatárt és sohasem lesz öreg. Mostmár mind a hárman teliszájjal nevettünk.

Aztán vasárnap eljött a sírás ideje. Az Istentiszteleten, a Fogyatékkal Élők Világnapján Gréti olvasta az igét, az Első Korinthusi levél 13. részét. Amikor odaért az olvasásban: *„A szeretet türelmes, jóságos, a szeretet nem irigykedik, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel”*, elsírtam magam.

Pécsi Samu

„Szeresd felebarátodat, mint magadat.”
Mt 22,39

Mi változott a Reménysugárban?
Interjú Dancsó Zoltánnal

Idén ősszel új jogszabályok léptek életbe a hajléktalanok számára, így aki életvitelszerűen az utcán tartózkodik, az szabálysértést követ el, és három felszólítást követően eljárás is indítható ellene. Ez a kormányrendelet a hajléktalanok ellátását segítő intézmények számára is változást jelent, így a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedője november elsejétől kezdődően a hét minden napján 0–24 órában fogadja a hajlék nélkül maradt rászorulókat. Dancsó Zoltánnal, az intézmény lelkipásztorával beszélgettünk arról, hogy milyen változásokat hozott ez az új szabály az életükben.

– November előtt érezhető volt egy kisebb rémület a Reménysugár működését illetően. Miben változtak a mindennapok a törvény életbe lépését követően?

– Igazából nem is rémületnek nevezném, hanem inkább az új dolgoknak az átláthatatatlansága, feldolgozása zavart minket. Nem tudtuk pontosan, hogyan változik az életünk, munkabeosztásunk, munkatársi kapcsolatunk. Egy jól működő, egységes csapatot kellett szétszedni az új rendelet miatt, ami a munkabeosztásban realizálódik, mert mi már nem 8 órát dolgozunk, hanem 10 órát. Emiatt hamarabb teljesítjük az egy-vagy kéthónapos munkaóra keretet, így nem találkozunk egymással sűrűn. Ez egy kicsit zavar minket, a munkánkat és a lelki alkalmainkat.

– Mi a tapasztalat, az éjszakák során hányan keresik fel az intézményt?

– Az éjszaka során általában több mint 28 fő keresi fel az intézményt. Nem csak a hideg miatt: vágynak egy meleg Atyai hajlékra és itt a Reménysugárban megtalálják azt. Itt közösséget alkotnak egymással. Figyelnek egymásra, miközben megpróbálják betartani az intézmény előírásait. Ennek híre is megy az ellátottak között és ennek tekintetében keresik fel az intézményünket.

– Hogyan fogadták maguk a hajléktalanok az új kormányrendeletet?

– Ez egy jó kérdés: még a törvény nem volt megszavazva és törvénybe léptetve, már az ellátottaink tudtak róla. Néhányan várták is, mert teljesült a vágyuk, hogy a Reménysugárba hétvégén is bejöhessenek. Isten kegyelméből úgy tekintenek az intézményre, mint az otthonukra. Jól érzik magukat itt.

– A rendtartásban olvashattuk, hogy továbbra is keresnek önkénteseket az intézménybe. Milyen feladatokban tudnának segíteni a gyülekezet tagjai?

– Igen, sokat jelent számunkra az önkéntesek szolgálata, mert be tudnak segíteni nekünk a hétköznapi feladatokban, mind a szakmai, mind a lelki alkalmakban. A segítőknek lehetőségük nyílik a szolgálat során jobban megismerni az ellátottak életét, tapasztalatot szerezni és ezáltal fejlődni ezen a területen is. Kérjük a minden kegyelem Istenét, hogy indítsa az emberek szíveit erre a szolgálatra!

Lucski Zsófia kommunikációs referens

Immánueles fiatalok a Karakterben

Olyan kézenfekvő ötlet, mégis csak most jutott eszünkbe: van egy csodálatos intézményünk, ahol az életre nyitott és nagyon kíváncsi fiatalok élik mindennapjaikat. Közülük hárman kezdtek el a Karakterben heti négy órában önkéntes munkát végezni.

Mindhárom fiatal egy-egy különleges személyiség, valódi egyéniség. Most lehetőségük nyílt a már ismerős kávézót egészen más oldaláról felfedezni. Betűkkel nehéz visszaadni mindazt, amit megtapasztaltunk az elmúlt hetekben. Ennek a programnak a valódi értéke ennek a három fiatalnak a lelkében mérhető.

Gréti, Gergő és Tamás életében ez egy óriási változás. Egyszerűen jó volt rájuk nézni, ahogy végzik a rájuk bízott feladatokat. Sugároztak, amely hatással volt a betérő vásárlókra. Nagyon pozitívan fogadták őket vendégeink. Hétről hétre egyre jobban megismertük egymást, ami lehetőséget biztosít arra, hogy mindenki a neki megfelelő feladatokat végezze.

Mindenkit szeretettel várunk a Könyvesboltba, hogy személyesen is találkozzon új Munkatársainkkal!

Püski Gábor,
a Karakter 1517 Könyvesbolt
és Kávézó vezetője

Szüreti mulatság a Nyitott Ajtóban

Az idei év őszén is, október 17-én, megrendezésre került a Nyitott Ajtó Szociális Központ egyik különleges alkalma, a Szüreti Mulatság. Mindig különleges élmény, amikor az ember kiléphet egy kicsit a hétköznapok forgatagából és ünnepen vehet részt. Hisz az ünnep alkalmat ad az örömre, a találkozásokra, az egymásra való kitüntetett odafigyelésre és nem utolsó sorban az Istenre történő odafigyelésre is. Így ünnepelhettünk együtt egy igazán páratlan módon.

Újdonsága volt az idei Szüreti Mulatságnak, hogy a régóta velünk ünneplő testvérközösségeink sorát a bánki református testvérek küldöttsége gyarapította. Így valósulhatott meg az, hogy a mulatságon 110 fő vett részt, és rendhagyó módon a Debreceni Református Kollégium Díszterme adott otthont rendezvényünknek. Egy közös áhítat, majd egy karácsonyi műsor megtekintése után a gyülekezeti teremben került sor az ünnepi ebédre, majd a délután folyamán kezdetét vehette a táncos mulatság. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy lehe-

tőséget ad számunkra ily módon is megélni az élet örömét és szépségeit. S azért is, hogy mindezt nem egyedül, hanem testvéri közösségben tehetjük.

Írásomat egy olyan ének néhány sorával szeretném zárni, amelyet együtt tanultunk meg a Szüreti Mulatságon és igazán kifejezi azt a hálát, ami a szívünkben van: *„Ahány csillag van az égen, annyi áldást adtál nékem, Istenem. Köszönöm a jóságodat, hogy a szívem virágozhat énnékem… mert sziklára építettem, biztos alapra vetettem Istenben. Jöhet szélvész, jeges eső, házamra pusztulás többé már nem jő."* Az Ő kegyelmének és szeretetének köszönhetünk mindent, amink van! Ezzel a gondolattal kívánunk áldott ünnepet szeretett testvéreinknek!

Káposztás Gábor intézményi lelkipásztor

Kultúra

„Más a nap fényessége, más a hold fényessége, és más a csillagok fényessége”

1Kor 15,41

Mikor az a csillag kigyúl…

A Nagytemplom nem csak gyülekezetünk otthona, hanem egyre népszerűbb turisztikai célpont is. Ebben az évben közel negyvenezer látogatót fogadtunk az ország és a világ számos pontjáról. Állandó kiállításaink mellett a keleti karzaton kialakított Kálvin János Galéria időszaki kiállításai is nagy népszerűségnek örvendenek: kerámiákat, festményeket, fafaragásokat és különféle textileket is bemutattunk idén. Karácsony ünnepéhez közeledve Németh Péterné Petrikán Valéria kerámiakiállítása mutatja be számunkra az adventi várakozást a képzőművészeten keresztül.

A művésznő családi örökségnek tekinti a népi kultúra-és művészetek iránti vonzalmát. Rajz és vizuális nevelés szakos tanítói oklevelét Debrecenben szerezte 1994-ben, majd ezt követően érdeklődése a kerámiák irányába fordult, mely területtel a debreceni főiskolai évek alatt kezdett el foglalkozni Molnárné Ötvös Tünde tanítványaként. Miután elvégezte a kerámia speciálkollégiumot, már főiskolásként tanított kerámiakészítést is. *„Amit másnak adok, az engem is táplál.”* – nyitotta meg Augustinus idézetével a tárlatot az egykori tanár, dr. Molnárné Ötvös Tünde keramikus iparművész. Ahogyan elmondta: *„Valéria a műveiben megmutatja, hogy a népi műveltség és a keresztyén élet törvényei azonos nyelven szólnak. Ezek a művek hitvallásszerűek: egy olyan alkotóművész hitvallása, aki egy személyben nemcsak alkotó, hanem feleség, édesanya és tanár. Azt fogalmazta meg, hogy ezekhez honnan kapta az erőt, a hitet, a megtartatást…”*

Arra bíztatom a gyülekezet tagjait, hogy a karácsonyi ünnepkörben tekintsék meg időszaki kiállításunkat!

Lucski Zsófia
kommunikációs referens

Következő kiállítás megnyitó időpontja:
2019. január 6. (vasárnap) 11 óra
„Szemeimet a hegyekre emelem…”
– Pótor Mirjam kiállítása

ORIENTALE LUMEN

Kelet Világossága

2019. január 18., 19:00

Debreceni Református Nagytemplom

(4026 Debrecen, Kossuth tér 1.)

Közreműködik:

Szent Efrém Férfikar *(művészeti vezető:* ***Bubnó Tamás****)*

Pál István Szalonna és Bandája

A koncertet a ***Lautitia Kóruscsalád*** *nyitja meg.*

szentefrem.hu

Jegyek 2.000 forintos áron kaphatók a ***jegy.hu*** *hálózatában.*

Támogatók: BÉRES

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." Fil 4,7

Keresztelések, konfirmáció, házasságkötések, temetések

KERESZTELÉSEK

2018. szeptember 1. és december 2. között 36 gyermek, Sárközi Zoltán Benedek, Sárközi Marcell András, Lakatos Bence, Lakatos Lilla Piroska, Kerekes László, Rákosy Máté József, Zádor Zalán Jenő, Zádor Szandra, Butt Bálint, Lukács Zsófia, Szűcs Tibor, Szűcs Vivien Gréta, Ambrus Péter, Horváth Máté, Halmos Anna, Laboncz Noel István, Pázmándi Réka, Szabó Zoé, Szabó Zénó, Gál Ben, Neisz Máté, Fülöp Kornél, Hasulyó Anna, Szabó Katalin Janka, Csige Márton György, Kiss Gergő János, Nagy Dominik, Vadkerti Dániel, Pálóczi Dominik Pál, Török Bence, Monoki Hédi, Mészáros Péter Ádám, Szökőcs Nóra, László Sebestyén és Dandé Rozina Lea részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …" (Mt 28,19)

KONFIRMÁCIÓ

2018. december 9-én 14 felnőtt konfirmált.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!" (Jel 2,10)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2018. szeptember havában 17 pár, Vas László és László Noémi; dr. Alexa Péter és dr. Gaál Szilvia; Rudolf Tepfenhart és Kéki Renáta Hedvig; Török Bálint és Jenei Zsófia Éva; Dudás István és Molnár Adrienn; Koncz Levente és dr. Erdei Csilla; Francisco Jose Fernandez és Kozma Kinga; Szabó Miklós és dr. Boruzs Krisztina; Kompanek Lóránt és Gács Noémi Erika; Kristóf Bence és Fazekas Fanni Erika; Kapusi Gergő és Végh Beáta Éva; Horváth Attila és Vajna Tímea; Asztalos Péter és Suhajda Mária; Kiss Róbert és Oláh Tímea; Cándále Máriusz és Simon Ágota; Farkas László és Rácz Adrienn; Zombor Csaba és Szita Zsófia Berta,

2018. október havában 2 pár, Bálint Sándor és Vass Ágnes, Kakucsi Tamás és Böszörményi Dóra,

2018. november havában 1 pár, Lólyai Tibor és Berényi Evelin kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.
„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat." (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2018. szeptember havában: Lénárt Béláné (Dobozi Erzsébet) 84 évet; Molnár Endre 76 évet; Juhász Lászlóné (Fehér Anna Ilona) 91 évet; Farkas Zsigmond 74 évet; Ungvári Sándorné (Nagy Erzsébet) 88 évet; Barabás Zsuzsanna 85 évet,
2018. október havában: Szakáll Józsefné (Bordás Éva) 82 évet; Nagy Imre 84 évet; Herman Mihályné (Szabó Katalin Mária) 86 évet; Bolobásné (Varczog Judit) 77 évet; Mercs Jánosné (Szarvas Éva) 51 évet,
2018. november havában: Bíró Sándorné (Nagy Borbála) 92 évet; Szilágyi László 82 évet,; ifj. Asztalos József 89 évet; Fejes Jolán 75 évet; Domahidy Lászlóné (Győrffy Magdolna) 101 évet; Ladányi Tibor Lajos 86 évet; Hetey Gusztávné (Vásári Margit Katalin) 97 évet,
2018. december havában: Gulyás Györgyné (Mánya Éva) 93 évet; dr. Nagy Sándorné (Verécze Erzsébet) 80 évet élt testvérünket temettük el.
„Én élek, ti is élni fogtok" – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Salánki Sándorné

Hálaadás

Karácsonykor is zengjen ajkunkról dicsőítő ének,
adjunk hálát ma is a világ Teremtőjének.
Megszületett Szent Fia, kit annyira vártunk,
bűneinktől szabadítót, neved most is áldjuk,
Kezünk imára kulcsoljuk, vígan zeng énekünk,
Hű Mesterünk, Jézus Krisztus, maradj továbbra is velünk.
Te kísérd lépteink Szent Igéd alapján,
karácsonykor is szeretet ragyogjon minden ember arcán.